

[Pia Gjellerup]

til regeringen, om dette forslag i sin fulde konsekvens stemmer med, hvad vi mister ved, at 4. kvartals arbejdsmarkedsbidrag ikke opkræves.

Ligeegyldig hvordan det vendes og drejes, mener jeg, at der er tale om et nettotab, og derfor har jeg været stærkt forundret over at se, at man i bemærkningerne til lovforslaget som en bemærkning til en opstilling har skrevet: »Kreditstramningerne antages at ville blive væltet over i højere priser uden at give indkomstskattetaf.« Jeg synes, det er en underlig bemærkning, for der er jo netop ikke tale om nogen kreditstramning. Der er tale om, at man slipper for en større regning, og så kommer man til at betale en mindre regning lidt hurtigere.

Jeg vil under udvalgsarbejdet prøve at få belyst nogle mulige alternativer til kredittidsstramningen, så vi f.eks. får set på, hvad det er for nogle arbejdsgiverafgifter, der bortfaldt i 1987, og kvartalsvirkningen af disse. Men det er noget, der i allerhøjeste grad egner sig for en udvalgsbehandling.

Samlet bliver konklusionen for Socialdemokratiet den samme som under det foregående forslag og med de samme begrundelser, og det vil sige, at Socialdemokratiet ved tredjebehandlingen vil stemme hverken for eller imod.

Aagaard (KF):

Vi har i Det Konservative Folkeparti noteret os, at lovforslaget her går ud på at mindske det indtægtstab, der netto opstår ved at undlade at opkræve sidste kvartal af 1991-ambibidraget.

Vi er tilfredse med, at forslaget fastholder de intentioner, som vi i sidste uge drøftede i forbindelse med L 252 vedrørende forbrugsafgifter, nemlig om at lade angivelse og indbetaling følges ad. Vi føler, at de tidsfrister, der er angivet her i forslaget, er fornuftige, både importmomsens afregningstidspunkter og den yderligere forkortelse med 5 dage, der sker for momsindbetalinger med ikrafttrædelse den 1. januar 1993. Selvfølgelig betyder det modsat, at rentetabet bliver større end den rentegevinst, der kan opnås ved stramningerne af de foreslåede momskreditregler.

Vi vil gerne anbefale støtte til lovforslaget og vil også her anbefale en hurtig udvalgsbehandling.

Charlotte Antonsen (V):

Den sidste rate af ambien ville være forfaldet til betaling den 20. april. Alt i alt drejer det sig om et bruttobeløb på 4,2 mia. kr. eller netto efter modregning af den forøgede skatteindtægt ca. 2,8 mia. kr. Dette beløb kan vi ikke længere opkræve. Det ville i givet fald have været i ord tro og dermed straks have givet os en ny sag ved EF-Domstolen. Det manglende nettobeløb på 2,8 mia. kr. må vi så skaffe os på anden vis.

Regeringen foreslår i den forbindelse at afkorte kredittiderne for henholdsvis moms og importmoms. Fristen for momsangivelse og indbetaling afkortes med 5 dage, og afregningsperioden for importmomsen forkortes med 14 dage. På den måde får statskassen en likviditetsforbedring, der svarer til, hvad arbejdsmarkedsbidragets sidste rate ville have indbragt. Den hermed fremlagte finansieringsmodel rammer virksomhederne nogenlunde på tilsvarende vis som den afskaffede ambi. Det er stort set de samme virksomheder, der nu får forkortet momsafregningsperioden, som tidligere betalte ambi. Det er vigtigt, at virksomheder, der tidligere betalte ambi, nu i stedet for at betale dette bidrag kommer til at betale via den forkortede kredittid. Det fremsatte lovforslag rammer stort set samme gruppe af virksomheder, som slipper for den sidste rate.

Da man bl.a. på grund af den danske grundlov ikke kan lave en ambi med tilbagevirkende kraft, anser Venstre det forslag, der nu er fremsat, som den bedst mulige løsning. Virksomheder, der har haft en forøget indtjening som følge af forhøjede priser, kommer til at betale et tilsvarende beløb til staten, uanset at der altså ikke længere er mulighed for at kalde beløbet for arbejdsmarkedsbidrag.

Hvis det ikke lige var Danmark, der var blevet dømt hårdt af EF-Domstolen, eller hvis beløbet, der nu er bragt ud i en økonomisk risikozone, havde været mindre, havde EF-Domstolens dom af 31. marts faktisk været et fornuftigt signal. Dommen er et signal om, at EF betragter lige konkurrencevilkår som en afgørende del af EF-samarbejdet. Netop Danmark har glæde af denne overordnede regel. Som en lille handelsnation, der er fuldstændig afhængig af fri og ikkekonkurrenceforvridende handel, kan netop Danmark være glad for, at det er det princip, EF-samarbejdet bygger på.